

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

de ting, som jeg lige citerede fra kulturcenterforslagets formålsparagraf. At disse love blev gennemført, skyldes dette tings højtærede formand, den daværende kulturminister, hvis indsigt i dansk kultur og hvis fremme af dansk kulturpolitik ikke nok som kan påskønnes, og det var en lykke, at alle disse love her i folketinget blev vedtaget med samtlige nuværende partiers stemmer.

Det er nu min plan i de kommende måneder at undersøge, om man, inden man eventuelt opretter nye selvstændige institutioner, som de såkaldte kulturcentre jo vil blive, kan foretage sådanne udvidelser i de gældende love, at de bestående institutioner i højere grad, end det er muligt i dag, i sig selv kommer til at virke som kulturcentre.

Tager vi f. eks. folkebibliotekerne, er disse i vid udstrækning lokalemæssigt udstyret til at påtage sig andre funktioner end netop udlån af bøger. Et moderne bibliotek er udstyret med mødesale, studierum og musikrum, og efter den nye bibliotekslov lægges der megen vægt på etablering af audiovisuelle samlinger. Folk kan i dag på et moderne bibliotek ud over bøger låne grammofonplader og kunst, og der arbejdes energisk på at udbygge bibliotekerne, også inden for de sidstnævnte områder. Jeg er bekendt med, at det audiovisuelle udvalg har planer om at etablere et depot af kunst, navnlig grafik og reproduktioner, som de enkelte biblioteker skal kunne rekvirere til befolkningen.

På denne baggrund er det for mig ikke nogen fjerntliggende tanke at søge tilskudsmuligheder til bibliotekerne og alle de andre institutioner under kulturministeriets område, søge dem forbedret, sådan at disse institutioner selv i højere grad kunne blive netop de attraktive samlingssteder for mennesker, som kulturcenterforslaget går ind for. Selvfølgelig måtte der i så fald også etableres de cafeterier, hvor den kaffe-tår kan skænkes, som fra forsamlingshusets dage har været demokratiets blodomløb, og det vil den blive ved at være, også i kulturhuset, suppleret med cocacolaen.

Men teaterloven af 1965 rummer også muligheder, der langt fra er udnyttet. Den giver, om da de bevillingsmæssige ressourcer

er til stede, mulighed for, at staten til kommunale teatre kan yde en støtte, der i omfang skulle svare nogenlunde til landsdelsscenerne — altså tilskud både til den almindelige drift og til bygningernes hovedstandsættelse eller forbedring. I et sådant kommunalt teater kunne man dog tænke sig, at der kunne indrettes lokaler, der også kan tjene andre formål end selve teatrets. En foyer måtte kunne indrettes, sådan at den kunne benyttes til kunst-udstillinger; den måtte kunne gøres tilgængelig for publikum også i dagtimerne, og teatersalen måtte kunne benyttes visse aftener og eftermiddage til koncerter, foredrag, litterære arrangementer, børneteater, og hvad det nu skulle være.

Jeg vil altså gerne have tid til at undersøge, om det ville være muligt at søge kulturcenterforslagets ideer realiseret ved supplerende tilskudsbestemmelser til gældende lov inden for kulturministeriet. En sådan løsning ville måske også fjerne noget af den usikkerhed, som flere har givet udtryk for, og som jeg også selv kan nære nu og da med hensyn til den praktiske gennemførelse af eller snarere det lange perspektiv i kulturcenterforslaget.

Jeg tænker navnlig på spørgsmålet om lederne. Det er for mig at se af helt afgørende betydning for det selvstændige kulturcenters trivsel, at det har den rigtige leder — hvad det så er at være rigtig. Jeg er ikke i tvivl om, at den rette leder vil kunne skabe noget meget værdifuldt i et kulturhus; men jeg vil ikke benægte, at jeg har gjort mig mine tanker om, hvordan det hele vil gå, hvis man ikke finder frem til tilstrækkelig mange inspirerende ledere, og hvis de efter kortere eller længere tid trækker sig tilbage eller brænder ud.

Hvad er det at være den rette efterfølger eller den rette leder? Man må ikke være blind for, at det stiller store og mangeartede krav og kræver ganske særlige evner at samle repræsentanter for alle samfundsgrupper netop til kulturcentrets arrangementer og til det samvær i bredere og ærligere forstand, som forslaget med rette lægger så stor vægt på. Udvikler centret sig til et samlingssted for en større eller mindre klike, som andre ikke tør eller simpelt hen ikke kan bryde ind i, er initiativet mislykket. Vil den risiko, som man ikke kan